

tigere fremmet, ville de i Henhold til Forfkrifterne i § 7 kunne forene sig om at prorogere Sagen til Hovedtingstedet.

Da Dommerens Reiser, som foran bemærket, ofte ville medtage en forholdsvis betydelig Tid, er det af Bigtighed at samle Afgjørelsen af saamange Sager som muligt til den Dag, da han skal indfinde sig paa det udenfor hans Bopæl beliggende Tingsted og Udkastets § 11 indeholder derfor nærmere Forfkrifter om, hvilke Sager der kunne foretages paa de ordinaire Tingdage og i hvilken Orden de skulle foregaae, ligesom det i det Hele af Paragrafen fremgaaer, at alle de Sager, som kunne komme til Behandling paa den ordinaire Tingdag, bør foretages paa denne, selv om en længere Tid skulde medgaae dertil, medens det, som ogsaa tidligere antydet, ikke vil kunne undgaaes, at der sættes Extraret og at private Politivets- og Strafferetsfager foretages udenfor de ordinaire Tingdage, naar Sagernes Antal og Beskaffenhed gjør Saadant nødvendigt. Forundersøgelserne i Strafferetsfager eller rettere Retsmøderne i disse, kunne, som ved § 6 bemærket, ikke ubetinget bindes til noget bestemt Tingsted, men Man har dog ved den i § 11 optagne Bestemmelse villet antyde, at disse Møder, naar ellers Intet taler derimod, bør foretages paa det Tingsted, hvor Sagen vilde være bleven behandlet, hvis den henhørte under Dommerens egen Afgjørelse og saavidt muligt, naar Sagen ikke derved lider utilbørligt Dphold, paa den ordinaire Tingdag.

Der vilde vistnok ikke være Noget til Hinder for i nærværende Lov at fastsætte en bestemt Dag i Ugen som den ordinaire Tingdag for alle de Retskredsfe, hvor der kun findes eet Tingsted, og for Hovedtingstedet i de andre Retskredsfe eller for at bestemme et vist Klokkeslet, til hvilket Retten skulde sættes, men da det med Hensyn til de andre Tingsteder bliver nødvendigt at bestemme Tingdagen og Tingtiden under Hensynet til de tilstedeværende Forhold, f. Ex. om

Dommeren er nødsaget til at reise fra sit Hjem Dagen forud, eller om han kan reise samme Dag, men da først kan ankomme til Tingstedet længere opad Dagen o. s. v., har Man troet, at det kunde overlades Justitsministeriet at udfærdige en Retsorden, hvorved Dagen og Klokkeslettet for Afholdelsen af ordinair Ret i de forskjellige Underretskredsfe fastsættes.

ad § 12.

Medens Man har troet, at de forskjellige Spørgsmaal, der kunde opstaae med Hensyn til Indretningen og Ordningen af de Dommerembedet vedkommende Protokoller bedst ville kunne afgjøres af Justitsministeriet, navnlig i Kraft af den for Samme i § 15 begjærte Bemyndigelse, vil det dog uden Tvivl være nødvendigt at have en Lovforfkrift om, af hvem disse Protokoller skulle autoriseres. Da dette nu ikke synes at burde ske ved Amtmanden, efterat det hidtilværende Forhold mellem ham og Underdommerne i de væsentligste Punkter er forandret, og da Indsendelse af Protokollerne i dette Siemed til vedkommende Landsoverrets Formand, vilde medføre altfor stor Vidtløftighed og Bekostning, staaer der neppe Andet tilbage end at lade Protokollerne autorisere af Dommeren selv, hvilket heller ikke skjønnes at være forbundet med nogen Betænkelighed.

ad § 13.

Da der ikke ansættes nogen særegen Retsfriver, maa Udførelsen af Sriverforretningerne ved de forskjellige Retter besørjes af Dommeren selv, hvilket da naturligt vil ske ved det af ham antagne Kontorpersonale, saaledes som det ogsaa hidtil har været Tilfældet i de Jurisdiktioner, hvor Dommeren tillige er Retsfriver. En lignende Bestemmelse er ogsaa foreslaaet optaget i Udkastet til Rævningsloven af det af Folketinget til denne Sags Behandling i forrige Samling nedsatte Udvalg.